

بسم الله الرحمن الرحيم

دموکراسی تغییر نخواهد آورد

(ترجمه)

خبر:

آروزی طفولیت "وان عزیزه بنت وان اسماعیل" این بود که داکتر شود و امراض را معالجه کند؛ ولی حالا که او قوی‌ترین سیاست‌مدار زن مالیزیا است، می‌گوید که مأموریتش بهتر کردن حقوق زنان است. این زن ۶۵ ساله با انتخاب شدن به عنوان معاون نخست وزیر مالیزیا، در ماه جاری تاریخ‌سازی کرد. او اولین زنی است که به این مقام رسیده‌است، و یکی از چند زن سیاست‌مدار بالا مقام در آسیای جنوب‌شرقی می‌باشد.

وان عزیزه وعده داده‌است تا حقوق زنان را افزایش دهد، آن هم در کشوری که حضور زنان در قانون‌گذاری ملی نسبت به سایر جهان در پائین‌ترین سطح قرار دارد. او در دفترش در مرکز اداری پتراجایا گفت: «زنان حالا به صورت واضح می‌بینند که چگونه می‌توانند موانع را از مقابل‌شان بردارند، این ممکن است، ولی با کمی استقامت، تعهد و ایمان به این که بلی شما می‌توانید آن را انجام دهید.»
(منبع: موسسه تامپسون رویترز، ۲۹ می ۲۰۱۸م)

تبصره:

افراد زیادی به آرزو ایجاد تغییر مثبت، به نظام سیاسی فعلی داخل می‌شوند. آن‌ها اهداف نیکی دارند، ولی بعد از یک مدت زمان متوجه می‌شوند که تنها داشتن "اهداف خوب" بسنده نیست. وان عزیزه گفت: «بعضی قوانین؛ مانند: قانون ضد آزار جنسی و قانون

ضد تهاجم خانگی، باید تغییر کنند. این‌ها مواردی اند که ما باید آنان را مد نظر بگیریم.» هم‌چنان او گفت که حکومت به دنبال سیاست‌های است تا بتواند زنان و به‌خصوص مادران را با ایجاد امکاناتی هم‌چون کودکانستان، در محل کارشان کمک کند. (منبع: موسسه تامپسون رویترز، ۹ می ۲۰۱۸م)

همان‌طوری که در نظام حکومتی دموکراتیک می‌بینیم، زنان موضوعات زنان را مطرح می‌کنند. به همین ترتیب کسانی که به یک دین یا نژاد خاص ارتباط دارند، مشکلاتی را مطرح می‌کنند که تنها به همان گروه مربوط می‌شود. بناءً دموکراسی به کسی که به قدرت می‌رسد تأکید می‌کند تا آجندای همان گروه را عملی کند. در واقع این مفکوره اصلی دموکراسی است، نیابت از کتله‌ها و گروه‌ها، طوری که هرکسی یک صدا را بلند کند، این به عنوان یک روش مثبت تلقی می‌شود و کشورهای هم‌چون کانادا به کابینه‌هایی که بیشترین نمایندگان را داشته باشد، مثل کابینه فعلی، افتخار می‌کنند.

حقیقت این است که تمام افراد، علی‌الرغم پس‌زمینه شخصی‌شان، به کل سیاست‌ها و هم‌چنان کل نظام وابسته خواهند بود. شما خودتان باید خطوط حزبی‌تان را طوری ترسیم کنید که کاملاً بر اساس خطوط سرمایه‌داری و چارچوب سیکولریزم قرار داشته باشند. این را زمانی می‌توان دید که احزاب اسلامی روی قدرت می‌آیند و آنان با افزایش احساسات اسلامی رأی جمع می‌کنند، ولی در پایان توسط چارچوب سیکولر متوقف و ساکن می‌شوند. در این اواخر تونس قانونی را مبنی بر این که زن مسلمان می‌تواند با مرد غیرمسلمان ازدواج کند، و قانون تساوی میراث را تصویب کرده‌است. هردوی این قانون برخلاف شریعت اسلامی است، که تحت فشار سیکولریست‌ها و در یک کشور مسلمان نشین با حاکمیت حزب ائتلاف به اصطلاح اسلامی به تصویب رسیده‌است.

بنابر این، دیده می‌شود که با کابینه نمایندگان تغییر نمی‌آید، بلکه نظامی که تطبیق می‌شود بر آن تأثیر می‌گذارد. هم‌چنان، بهتر سازی کلی به این معنی است که تمام افراد تغییر را حس کنند، نه فقط یک عده گروه‌های معین. اسلام سیاست را "غمخواری و رعایت امور امت" تعریف می‌کند، در حالی که نظام سیاسی غرب این چنین نیست. حتی اگر زنان قوانین کاری بهتری یا قوانین سخت‌تری بر خشونت و تبعیض را دریافت کنند، توسط این معاون جدید نخست‌وزیر تعیین گردد، آیا گفته می‌توانیم که حالت کلی جامعه بهتر خواهد شد؟ جواب منفی است. در حالی که یک گروه قوانین‌اش را گرفته، گروه دیگر هنوز قوانین‌اش را بدست نیاورده‌است؛ بطور مثال: آیا وضعیت اطفال یا کارگران خارجی و یا هم اقتصاد بهتر خواهد شد؟

اسلام به جامعه به عنوان یک کل می‌نگرد و تنها حقوق یک گروه خاص را مد نظر نمی‌گیرد و هر عضو انتخابی یا انتصابی نظام حکومت اسلام (خلافت) برای جامعه به عنوان یک کل کار می‌کند، نه تنها برای گروه‌های مشخص. نظام سیاسی اسلام بی‌نظیر است، طوری که تمام اتباعش را یک صدا و به یک مکلفیت متعهد می‌سازد که همانا "امر به معروف و نهی از منکر" است. زنی از خلیفه حضرت عمر بن الخطاب رضی الله تعالی عنه سوال کرد، حال آن‌که عضو انتخابی حکومت نبود، اما با سوالش در مورد محدودیت مهر توسط حاکم، بر سیاست تأثیر گذاشت. این مسئولیت هر شهروند است تا از پای‌بندی به این قوانین مذکور، مطمئن شود؛ چون آنان قوانینی اند که از طرف الله سبحانه و تعالی می‌باشند.

مهم‌تر اینست که بپرسیم، چرا این زنان حقوقی را که وان عزیزه به آن دعوت می‌کند، ندارند و بهترین راه حفظ آنان چیست؟ هرکسی که به صورت مخلصانه آرزوی ایجاد تغییرات را دارد، آن هم با تشکیل چند قانون در چارچوب سیکولر کنونی، بداند که فایده آن به اندازه گذاشتن یک دستمال بالای دست شکسته است، این راه حل تنها شکل زیبا دارد و هرگز زخم اصلی را شفا نمی‌دهد.

چیزی که در مالیزیا و تمام سرزمین‌های اسلامی نیاز است، برگرداندن دو باره نظام حکومت‌داری خودمان، یعنی خلافت بر اساس طریقه رسول الله صلی الله علیه وسلم است و نباید امید امت را تا حدی بلند ببریم که فکر کنند مدل سیکولر، دموکراتیک و سرمایه‌داری به یک طریقی ما را نجات خواهد داد، بخاطری که خود عامل اصلی مشکلات ما مسلمان‌هاست.

نویسنده: نازیه رحمن

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۱۷ رمضان ۱۴۳۹ هـ.ق

۲ جون ۲۰۱۸ م